

9 Signe er helt forpustet oven på forskrækkelsen, og pludselig kan hun mærke, at hun også er skrupsulten. Det er ikke så mærkeligt, for det er meget længe siden, de har spist – og nu er klokken blevet næsten syv! Onkel Teo foreslår, at de finder et sted, hvor de kan spise aftensmad, og den er hun helt med på.

Når man er rigtig sulten, plejer maden at smage ekstra godt. Og når den oven i købet er så lækker som den, de får i aften... ja, så bliver det nærmest en fest!

Mange af tingene, de spiser, kender Signe hjemmefra, men henede serverer de det på en mere spændende måde. Hun har for eksempel tit spist shawarma derhjemme. Det er sådan et brød med kødstrimler og salat i, som man kan købe nede på grillen. Men her er det meget sjovere. For her får de kødet ind på et flot dekoreret fad – og der er rigeligt af det... De får også en masse små skåle med forskellige andre ting ind på bordet. Der er tomater, agurker og oliven, der er stegte auberginer og squash... og der er fetaost og en masse stærke sovse.

Der er store dybe tallerkener med noget, der hedder hummus og tahin – to slags mos lavet af kikærter og sesamfrø. Der er også falafel, nogle små ristede kikærteboller, og kebab, nogle lækre spyd med forskelligt kød på. Og så er der en kurv med pitabrød, som tjeneren hele tiden fylder op. Der går nemlig meget brød til, for i stedet for at bruge kniv og gaffel, bruger man her sit brød til at dyppe i de forskellige ting. Signe spiser til hun er ved at sprække, og nu er hun klar til at høre noget mere af historien.

– Hvad skete der så? Kunne Jesus mærke, at præstene var ude efter ham – og skyndte han sig så tilbage til Galilæa? Det ville hun have gjort!
– Nej, det gjorde han ikke, siger onkel Teo.
Selv om han udmærket var klar over, hvad der var under optræk, blev han i omegnen, fortalte sine historier og helbredte de syge. Og da tiden var inde til det, holdt han det store påskemåltid med sine disciple. Dét som du allerede har hørt Jakob fortælle om.